

Шукав Свій Дім

Skryabin (Скрябін)

Вінками із неба на нас вниз падав сніг
Так тихо, як старість, накрив примітивний світ
Так тихо, як старість, прийшла зима, зима, зима
Підступно, як старість, прийшла зима, зима, зима
Так сумно... зима, зима

Колись давно пішов я шукати дім
Заліз високо в гори – там ніхто не знав, де він
Холодний вітер тільки на дорозі став
І так мені сказав, так він сказав

Не треба було йти далеко
Не треба було йти так довго
Земля, де бігав ти маленьким
Є твоїм домом

Я не послухав вітру і спустився з гір
Прийшов спитати в моря – може, знає про мій дім
Та тільки засміялись хвилі з моїх слів
І десь далеко було чути їх нехитрий спів

Не треба було йти далеко
Не треба було йти так довго
Земля, де бігав ти маленьким
Є твоїм домом

Ходив я довго – всіх кругом про дім питав
А з неба сніг, а з неба вже моя зима
Старий місяць головою закивав
І так мені сказав, так сказав

Вінками із неба на нас вниз падав сніг
Так тихо, як старість, накрив примітивний світ